

приносаме безкровнѣ жертвѣ, сокрѣшено сѣрце, и смиреннѣ дѣша, както дѣма пророкъ давидъ „жертва богѣ дѣхъ сокрѣшенъ“ такъ кази жертва иска богъ отъ насъ, а не да колиме животны като Евреите: защото христосъ когато сѣ распѣлъ и станалъ жертва (корбанъ) за сичкѣа свѣтъ, тога престанали сичкитѣ жертвы, и станали непотребни и безполезни. За тѣй не е прилично, нити потребно, да колиме сега животны за жертвѣ: но само да оставиме нашыте лѣкавства, да укротиме нашыте страсти, да пазиме божиѣ законъ, да сѣ обычаеме и да не правиме никомѣ онова, което не е добро, това е на бога най прѣятно и намъ най полѣзно.

ПОУЧЕНІЕ.

Защото, вы чѣхте какъ самъ христосъ рекалъ на Самарянкѣтъ, чи трѣбѣ да сѣ кланѣме богѣ сѣсъ дѣхъ и истиннѣ, сирѣчь да говориме истиннатѣ и предъ бога и предъ челоуѣцыте, а не да говориме сѣсъ уста дръго, а да мыслиме на сѣрцето си дръго: защото истинната е отъ бога, а лѣжата отъ дѣвола. И който обыча истиннатѣ, той обыча бога и сѣ освѣщава неговѣа языкъ, а който обыча лѣжатѣ, той обыча дѣвола, и неговѣа языкъ сѣ осквернава. Както и самыѣ законъ повелѣва, и дѣма: да не свидѣтелствѣвашъ лѣжливо на брата твоего христѣанина: защото лѣжата убива челоуѣческѣтъ дѣша, и докарва междѣ хората кѣвѣтъ. И който лѣжи, той е на бога врагъ (дѣшманинъ) и гнѣсенъ, както дѣма пророкъ давидъ „крази господни солгаша емѣ и уснѣ лѣстивѣа мерзски предъ господемъ“. А който сѣ надѣва на лѣжатѣ, той гони вѣтровете. За тѣй трѣбѣ да живѣеме сѣсъ чистотѣ и истиннѣ, и който дѣржи истиннатѣ, той ще полѣчи животъ вѣчный и живѣ водѣ, сѣ коато ще угаси своѣ тѣлесный огнь и ще измый дѣшевныте си и тѣлесны грѣхове.

За тѣй и азъ най послѣ припадамъ на бога сѣсъ сокрѣшенно сѣрце, исповѣдвамъ право и дѣмамъ: господи! согрѣшихме предъ твоео величество и беззаконновахме, твоите заповѣди потѣпкахме, правдатѣ оставихме и овѣщанѣето си не исполнимхмы, но молетисѣа господи, не сѣ прогнѣвавай на насъ, прѣймни нашето моленѣе, заради твоѣтъ спасителнѣ крѣвь и за ради молбыте на пресвѣтѣтъ Богородицѣ, и накажи насъ тѣка за грѣхове те ны като чадолюбивый отецъ, колкото можиме да тѣрпиме, а тамо ни харижи царство небесное, да сѣ веселиме сѣсъ тебе и сѣ твоите свѣты ангелы, сега и всегда, и во кѣки вѣковъ, аминь.